

[Elsie-Merete Ross.]

yde lån til beboerindskud, når boligtagere huslejerelationstal ved indflytning ikke overstiger 15. Lånet skal være rente- og afdragsfrit i 5 år og derefter tilbagebetales over 10 år og forrentes med 6½ pct. Kommunernes udgifter til denne långivning foreslås dækket for to tredjedele vedkommende af staten fra den boligfond, hvorom der først blev fremsat lovforslag i går — selv om lov om boligbyggeri adskillige steder henviser til denne indtil i går ukendte fond. Da vi i mit parti ikke har haft lejlighed til at drøfte forslaget om en statslig boligfond, må jeg om de paragraffer i det foreliggende lovforslag, som har relation til boligfonden, forbeholde mig min stilling.

Det anføres i bemærkningerne til kap. XI, at der ifølge lovforslaget kun gives tilskud i 3 tilfælde: til de i §§ 55, 60 og 61 omtalte foranstaltninger. Det er vel kun betinget rigtigt. Rente- og afdragsfri lån i 5 år repræsenterer jo faktisk også et tilskud.

Reglerne om almennyttig boligvirksomhed og om landsbyggefonden er allerede vedtaget, men indgår i dette lovforslag som kap. III og IV. Jeg går ud fra, at de enkelte kapitler vil blive grundigt behandlet i udvalget, og jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige velvillig behandling.

Niels Westerby: Ja, jeg skal fatte mig i korthed. Nok er dette en vigtig lov, men vi står jo over for en endnu mere vidtgående og principiel behandling, når ministerens forslag om en statslig boligfond kommer til behandling her i tinget.

Jeg vil gerne først takke ministeren for, at der er tilløb til at foretage en slags samling af lovbestemmelser, altså det, man kalder en kodifikation; jeg tror, det var nyttigt, om ministeren også prøvede at anvende det princip på planlægningslovgivningens område, altså forsøgte at samle bestemmelserne i en enkelt lov, så det blev mere overskueligt for borgerne.

For det andet vil jeg gøre den bemærkning, at en meget stor del af dette lovforslag er jo en konsekvens af det boligforlig, der blev indgået, og en række love, der blev vedtaget i dette forligs kølvand. Vi har tidligere diskuteret alle disse love og boligforliget, og jeg skal ikke rippe op i det igen, men kun sige, at i det omfang vi har taget afstand

fra de vedtagne love, tager vi selvfølgelig også afstand fra konsekvensændringerne her, og omvendt: i det omfang vi har sagt god for disse love, der var en følge af boligforliget, vil vi selvfølgelig også sige god for konsekvenserne her.

Der er sådan set ikke mange nydannelser i lovforslaget. Principielt vil jeg sige vedrørende spørgsmålet om en afhjælpning af de byrder, beboerinskuddenes højde giver — ministeren foreslår, at det skal ske ved en ændret beregning — at det er helt hævet over enhver tvivl, at en afhjælpning er påkrævet, men om ordningen har fået den helt rigtige udformning ved, at man går over til et andet beregningsprincip, stiller jeg mig lidt tvivlende over for, og det vil jeg gerne tage forbehold over for. Men i alt fald kan jeg give den fulde tilslutning til ministeren med hensyn til, at man må prøve at klare dette problem om beboerindskud for en vanskeligt stillet del af befolkningen.

På samme måde med hensyn til den kommunale låneordning, og jeg synes også, det er rimeligt med en rentesikringsordning for sociale og kulturelle institutioner, når man har gennemført den for det sociale byggeri.

Endelig vil jeg gøre den bemærkning, at jeg synes, at det er vel altid en god ting, at ministeren nedsætter en realkreditkommission — man kan vel næppe få dette forhold undersøgt tilstrækkeligt til bunds — men jeg tror nu alligevel, man bør tage i betragtning her, at når vi skal have løst alle de mange investeringsopgaver i boligbyggeriet og i erhvervsbyggeri og al anden form for byggeri, vil det føre til, at der bliver sendt meget store milliardbeløb og obligationer ud både fra kreditforeningerne, fra hypotekforeningerne og fra tredjeprioritetsinstitutterne. Når der bliver sendt så mange obligationer ud på markedet for at kunne finansiere hele denne nyttige virksomhed, så kan vi klare dette, men så får vi det resultat, at folk kommer til at sidde for en meget høj leje eller købe det pågældende byggeri til en meget høj pris netop som følge af kurstab og som følge af en forholdsvis høj, nominal rente, som det jo er jævnlige at have i vore dage. Så er det, man kommer ind på spørgsmålet om at afhjælpe dette, og dér havde jeg